మనిషి - ముసుగు

రచన:
శ్రీ కే. సి. దత్త.

రైల్లో కూర్చొన్న తర్వాత శ్రీధర్‌ను గూర్చి ఆలోచించసాగాను. అతని పరిచయం కాక ముందునుంచే ఆ పేరంటే నా కిష్టం. అతడు నా స్నేహితుడయ్యాక, వాడిమీది అభిమానంవల్ల ఆ పేరునీ, ఆ పేరున్న మనుషుల్నీ కూడా ఇష్టపడేవాణ్ని. శ్రీధర్ బీయస్సీలో నా క్లాసుమేటు. చక్కటి బుద్ధిమంతుడు. టీచర్లకంతా తల్లో నాలుకగా వుంటూ, స్నేహితుల మెప్పు బడసేవాడు. నాకు వాడంటే మంచి గౌరవం—ఎందుకంటే వాడు ఇతర్ల అందరివలె కాక మంచి నిగ్రహం కలవాడు. కాలేజీలో అమ్మాయిలవంక తలెత్తికూడా చూడడు; వాళ్ళనుగూర్చి ఎన్నడూ మాట్లాడడు. అట్లా అని, పుస్తకం పురుగూ, కూపస్థమండూకం కాదు వాడు. ప్రపంచం, లోకజ్ఞానమూ వాడికి తెలుసు. బీయస్సీ అయ్యాక ఇద్దరమూ విడిపోయాము. రెండేళ్ళు కావస్తూంది వాణ్ని చూసి. ఈలోగా నాకు, వాడికి కూడా పెళ్ళిళ్ళయ్యాయి. వాడు కాలేజిలో ఉంటూన్న తీరును చూసి వాడసలు పెళ్ళిచేసుకోడడుకొనేవాళ్లం. అందరితోబాటు వాడూ చేసుకొన్నాడు పెళ్ళి. మొదట్లో ఉత్తరాలు వ్రాసేవాడు; కాని నాకే బద్ధకసరిగా బదులిచ్చేవాణ్ని కాదు. అంచేత ఈ

...గాని మనసు చలించలేదు. సమాధానమేమి ...వారిని ...యాడు.

...దడులో వేయిరైలుబండ్లు పరుగెత్తాయి. ...కోటిసుడిగుండాలు ఘోషించాయి. సుబ్బి ...సాగరా జలపాతం సుళ్ళు తిరిగింది. జీవన ...లేసింది. ఏమిచేయగలదు పాపం......

...నసులో దోచుకొన్నాడు. యౌవనాన్ని అనుభ...ు! శీలాన్ని భగ్నముచేశాడు. జీవితములో ఆటాడుకొని యీనాడు పరువుపోగొట్టి అనాదిగ జేసి వెళ్లిపోయాడు. ఇంక జీవచ్ఛవంలా బ్రతుకుటకన్న చచ్చుటే మేలనిపించింది.

కొద్దిసేపట్లో నీటిబుడుగలు పైకివచ్చాయి. చందమామ మబ్బుల్లో దాక్కొన్నాడు. గుడ్లగూబ అరచింది బల్లి అపశకునం పలికింది. వెదురుపొదలు విషాదగీతాన్నాలపించాయి. సుబ్బి అమాయకత్వపు జీవితానికి ఏరు నవ్వుకొంది.

లోపల వాడూ వ్రాయడంలేదు. ఇప్పుడు వాడున్న ఊర్లో పనిపడింది కనుక వెదుకు...ను—ఉత్తరం కూడా వ్రాయకుండా. వాణ్ని కలవాలన్న తహతహ ఇప్పుడెక్కువవుతూం...

ఊరుచేరాక, ... ఉత్తరాల్లో వాడిచ్చిన ఇంటి అడ్రసు వెతు...టూ, అదేం మహానగరం కాదు గనుక, సులభంగా వాడియిల్లు చేరాను. కావన్నా, వాడు వెలగబెట్టే ఉద్యోగం తెలుసు గనుక డైరక్టుగా వాడి ఆఫీసుకే వెళ్లొచ్చు లెమ్మని ధైర్యం వుండేది. అంచేతే వాడికి ఉత్తరమయినా రాయలేదు. మొదట నన్ను చూసి ఆశ్చర్యపడ్డాడు. తర్వాత సర్దుకొని క్షేమసమాచారాలు విచారించాడు. తన శ్రీమతిని పరిచయం చేశాడు. త్వరలో తాను తండ్రి...కాబోతూన్నట్టు ప్రకటించాడు.

నాకేదో క్రొత్తగా ఉంది వాడిని చూసినప్పటినుంచి. వాడు మునుపటి శ్రీధర్ కాదు. వీడిలో యేదో వెలితి కానవస్తోంది. కాలేజీలో చదివేప్పటివలె కాక ముఖం కళావిహీనంగా వుంది. వాడి మాటల్లో, చేతల్లో మునుపు ఎంతో ఆత్మవిశ్వాసం కానవచ్చేది. ఇప్పుడది సన్నగిల్లాయి; వాడెప్పుడూ పరాగ్గా ఉంటూన్నట్టనిపించింది; అంతే కాదు, నాతో నేరుగా మాట్లాడ్డంలేదు. ముఖం తప్పించుకో జూస్తున్నాడు. నాకర్థం కాలేదు. పెళ్ళయ్యాక వీడిలా మారాడేమో ననుకొన్నాను. ఆ భార్యతో యేం చిక్కులొచ్చాయో యేమో పాపం! అనిపించింది.

నాపని ముగించుకొన్నాక, వీలున్నపుడంతా చిన్ననాటి—అంటే కాలేజీలో చదువు దినాల్లోని ముచ్చట్లు ముచ్చటించుకొన్నాం. వాడు అడక్కున్నా, నాకు తెలిసినంతవరకు మిత్రులు ఎవరెవరు ఎక్కడున్నదీ, ఏం చేస్తున్నదీ చెప్పాను. అన్నిటికీ ఏదో నిర్లిప్తంగా జవాబిస్తూన్నాడు. తర్వాత, 'మరి నీ కాలేజీనాటి ప్రీచింగ్స్ (Preaohiogs) ని ఎవరికయినా అంటగట్టుతున్నావా లేదా?' అనడిగాను. వాడి నీతిబోధలు నాకు బాగా గుర్తు. అప్పుడు వాటిని చూసి, 'ఇవి ఆచరణీయాలా' అని అన్పించేవి. కాని, ప్రయత్నంమీద సాధ్యాలే అని ఇప్పుడిప్పుడే నిశ్చయించుకొంటున్నా. నా ప్రశ్నకి వాడేం బదులు పలకలేదు. 'అఁ...ఏం ప్రీచింగ్స్ లెద్దూ...'' అని మాత్రం అన్నాడు. తర్వాత వెళ్

ప్రసక్తి తెచ్చాడు. వాణ్ణి అక్కడే కదిలించక నేనున్న ఊరికి వచ్చేశాను. కాని, వాణ్ణిగూర్చి ఆలోచించడం మానలేదు. వాడలా ఎందుకు తయారయ్యాడో తెలీక బాధపడ్డాను. వాడికి ఏ మానసికగాయం తగిలిందో తెలుసుకోవాలనుంది. ఉత్తరం వ్రాద్దామనుకొన్న. నా ఉత్తరంతో నిమిత్తం లేకుండానే మర్నాదే వాడొక ఉత్తరం వ్రాశాడు:

'మూర్తీ!

సురక్షితంగా మీ వూరు చేరుంటావనుకొంటూ. ఎదురుగ్గా మాటాడలేనివాటిని మనం ఉత్తరాల్లో వ్రాసుకోగలము. నీ విక్కడున్నపుడు నీతో మాట్లాడ్డానికి ముఖం చెల్లలేదు. అంచేత ముభావంగా ఉన్నాను. నీకు కనీస అతిథి మర్యాదలు చేయలేదు. నీ[illegible]రోలా అనుకోవమకో. అనవసర ఉపోద్ఘాత మెందుకు? విషయ మిది...

నేనిప్పుడు పూర్తిగా మారిపోయాను. కాలేజీలో అమ్మాయిలవంక తలెత్తి చూడలేదు. నీవెంతగా మెచ్చుకొన్నావ్ నన్ను? అదంతా నాలోని అశక్తత. మీ అందరికన్నా, నేను ఉన్నతుణ్ణి అనుకొన్నా అలాగే వర్తించాను కూడా. ఫ్రెండ్స్‌తో ఎక్కువ కలవకుండా, ఎక్కడో రామనగర్‌లో రూంతీసుకొన్నాను. ఒంటిగా ఉన్నాను, కాబట్టే మంచిగా ఉన్నాను. నీవు చుట్టూ అమ్మాయిలు ఉన్న రూములో ఉన్నావు. నీవు సిగరెట్లు త్రాగుతూ ఎదురింటి అమ్మాయిలకి కనబడేటట్టుగా ఫోజులుకొడుతూ నిల్చుంటూంటే నిన్నెంతగానో అసహ్యించుకొనే వాణ్ణికదా! నిగ్రహం అంటూ వాపోయేవాణ్ణి కదా! నాకు ఆత్మనిగ్రహం అవసరంలేనట్టుగా చుట్టూవాతావరణాన్ని సృష్టించుకొన్నాను కదా! సొసైటీలో ఉంటూ నల్గురితో కలసిమెలిసి [illegible]టూ, మంచితనం, సభ్యత ఉంచుకొంటే గొప్ప[illegible]ని, అడవిలో ఉంటూ, నేను సర్వాన్ని త్యజిం[illegible]. నాకీ లౌకిక ప్రపంచంవద్దు, నేను జితేంద్రియుణ్ణి అనుకోవడం పూర్తిగా పిచ్చి మాటే.

నేను మామూలుమనిషిననీ, ఇంకా మామూలు మనిషికన్నా తక్కువని, కొన్నాళ్ళక్రితమే తెలుసుకొన్నాను. మూర్తీ! అప్పట్నుంచీ నాకు ఆదోలాఉంది. నే నిన్నాళ్ళు ఎంతటి జగద్వంచకున్నో తల్చుకొని సిగ్గుడుతున్నాను. ఇన్నాళ్ళు బయటికి రానవకాశంలేని చెడు ఇప్పుడు బయటపడింది. నాలో చెడు ఉందని తెలుసుకొన్నాక, నామీద అసహ్యం కలుగుతూంది. ఇంతకూ జరిగిందేమంటే......

నా శ్రీమతి ఊర్లో లేని ఒక రోజురాత్రి రెండో ఆట సినిమా కెళ్ళివస్తున్నాను. ఇక్కడ ఎక్స్‌టెన్షన్స్ గుండా వస్తూన్నాను. నాకు కొద్దిదూరంలో కొందరు ఆడువాళ్ళుకూడా సినిమానుంచే కాబోలు యిళ్[illegible] తున్నారు - నడచుకొనే వాళ్ళతోబాటు [illegible] మగాళ్ళున్నారు. కాని కొంతదూరం పో[illegible]

ఎల్లప్పుడూ మీ నగలకు...

సాయి స్పెషల్

వజ్రములనే ఉపయోగించండి,

అవి మీ నగలకు ప్రకాశమునూ, విలువనూ ఇస్తుంది.

షరాపు వ్యాపారస్తులందరివద్దనూ దొరకును.

సాయి డైమండు కంపెని,

పెద్దబజారు, : : తిరిచిరాపళ్ళి-8.

స్త్రీ తప్పతక్కినవాళ్లంతా మలుపు తిరిగివెళ్ళారు. ఆమె ముందు. నేను వెనక. వెళ్ళుతూన్నాము. ఆమె తరుము కొన్న మల్లెపూల వాసన మత్తుగావస్తూంది. హఠాత్తుగా ఆమె ఆగి నా కాలికి ముల్లుగ్రుచ్చుకొంది కాబోలు-తీసు కొంటూంది. నాలో ఎంత ఆలోచన్లు పోకనూపాయి. మల్లెల వాసన, మగువతప్ప ఎవ్వరూ లేని ఏకాంతత, రాత్రి-అన్నవి నన్ను ఉన్మత్తుణ్ని చేశాయి. నా అదృష్టమో దురదృష్టమో లైట్లు పోయాయి. నాకు మరింత ఉత్సాహోద్రేకాలు కలిగాయి. వడివడిగా వెళ్ళాను. ఆమెను సమీపించాను. ఆమె భుజంమీద చేయేశాను. ఆమె త్రుళ్ళిపడింది. వెంటనే విదుల్చుకొని ఒక్క చెంప పెట్టుపెట్టింది. వెంటదే కరెంటువచ్చింది. ఆమె ముఖం ఎక్కడో చూసిన గుర్తు. గొప్పింటి పడుచను కొంటూ, నేనుంటూన్న వీధిలోనే నను కొంటూ ఉంటో న్నారు, వాళ్ళు. ఇక ఒక క్షణం నిలువకుండా, పక్క వీధిలోకి పరిగెత్తాను. అక్కడున్న కుక్కలు నా వెంబడి పడ్డాయి. ఆ చీకట్లో ఆమె నన్ను సరిగా చూడలేదు, అనుకొని సంతృప్తి చెందాను.

అసహ్యించుకొంటున్నవా, మూర్తీ! ఆ సమయంలో, ఆ అమ్మాయే వచ్చి, బాదపడినా, నేను నిగ్రహించు కొని, నిలద్రొక్కుకొనగల్గి ఉంటే, నేను గొప్పవని నీవు ఎంతో మెచ్చుకొని ఉండేవాడివి. పెళ్లయిననాకు, ఎంతో సెల్ఫ్‌కంట్రోలు ఉంటే అని భ్రమసిన నాకు, ఈ సంఘటన ఒక మచ్చయింది. ఇంతవరకు ఎవరితోనూ ...దు. నీవు వ్రాశాక కొంత స్థిమితం కలుగుతూంది. ..., ఏమంటే, ఆ సమయంలో ఆ అమ్మాయి నా ... గురికాకుండా దేవుడు రక్షించాడు. నాకూ ...చాడు.

-ఇన్నాళ్లూ నాలోని మానవత్వాన్ని కప్పి పుచ్చుకొన్నానే అని. అందరికి లాగే నాకూ దుర్బుద్ధి ఉంది కాని, లేదనుకొని, లోకాన్ని అలాగే నమ్మించానే అని! నీవు అనేవాడివి, వుయ్ ఆర్ ఆఫ్టరాల్, ప్యూర్ హ్యూమన్ బీయింగ్స్, అని; అది తల్చుకొని, నన్ను నేను కన్సోల్ చేసుకుంటూన్నాను. ఇంకేం చేయాలి?

ఇవుడు నీకర్థమయిందనుకొంటా, నీ దిక్కడికి వచ్చినప్పుడు నేనెందుకు నీతో సరిగామాట్లాడలేదో! ఏం మాట్లాడను? దేవునితో సమానంగా మీరంతా నన్నూహించుకొన్నారు. కాని. కనీస మానవత నాలోలేదని నిరూపితమయినపుడు, ఏ ముఖం పెట్టుకొని, నీతో మాటాడను?

నన్ను అసహ్యించుకో, మూర్తీ! కాని, ఈ ఉత్తరానికి బదులు వ్రాయి. నీవు వ్రాస్తేగాని, నేను మామూలు మనిషిని కాలేను. నేను బలహీనుణ్ని, నీవు చేసిందేం పెద్ద తప్పుకాదులే, అందరితో బాటే నువ్వూ, అంటే నాకేదో సంతృప్తి మిగుల్తుంది. వెంటనే బదులు వ్రాస్తావుకదూ!

—శ్రీధర్'

ఉత్తరం చదివాక, నాకు కళ్లల్లో నీళ్ళొచ్చాయి. మంచివాణ్ని మంచివాణ్నిగానే ఉంచక, దేవుడిలా ఎందుకు అతడిలోని 'చెడు'ను బయటికి లాగాడు? 'శ్రీధర్ కూడా చెడ్డవాడే' పోనీ 'మంచివాడు కాదు' అని అనుకోవాల్సి వచ్చినపుడు ఎంత బాధ! ఉఁ... హు... శ్రీధర్ సామాన్యమానవుడు. దానవుడు కాదు; దేవుడూ కాదు. నాలాగే అతడూ ప్యూర్ హ్యూమన్ బీయింగ్. కాని ఇన్నాళ్ళు అందరికళ్ళూ కప్పి, ఇప్పుడు తానొక 'సైలెంట్ డాగ్' అని నిరూపించుకొన్నాడు. అంతే!

గమనింపుడు ! గమనింపుడు !!

మీ మేలుకొరకు గమనింపుడు !!!

మీకు ఆకలి లేకున్నను, జీర్ణశక్తి లేకున్నను, ఎముకలు మాత్రము తెలియుచుండునట్లు శరీరము కృషించియుండినను, కన్నులు గుంటలు పడినను, జ్ఞాపకశక్తి కొంచమైనను లేకుండినను, మలబద్ధము చేత భాధపడు చుండినను, ధైర్యము, చురుకుదనము లేకుండినను, శుక్లము బొత్తిగా లేకుండినను, మేహరోగంచేత పీడింపబడి యుండినను మా యొక్క "ఆనంద కుసుమాకర లేహ్యం"మును తెప్పించి పుచ్చుకొందురేని 6 వారములు లోగా వ్యాధులనుండి తప్పించుకొని సౌఖ్యము పొందగలరు.

కేటలాగు ఉచితము. 200 గ్రాములకు రూ 3-50.

మలయాళ మెడికల్ హాల్. (రిజిస్టరు) పి. బి. నెం. 27. 189, వక్కీల్ కొత్తవీధి, మధురై